

Familia sub asediu

Avenit primăvara! Însă înainte ca vremea să se încălzească și soarele să-și împlinească menirea, trezind la viață natura înghețată, noi săgeți arzătoare au și fost lansate spre instituția sfântă a familiei și spre dreptul la viață!

Aprobarea, în Belgia, a legii care permite eutanasierea copiilor cu boli în faze terminale a fost primită cu oroare în toată lumea, generând ample polemici și comentarii de condamnare.

Lupta împotriva familiei, așa cum a fost ea instituită de Dumnezeu – ca uniunea liber consimțită, bazată pe dragoste și respect reciproc dintre un bărbat și o femeie (Geneza 2.23-24) – este veche de când lumea, iar alterarea valorilor biblice și distrugerea ei ca instituție divină a dus la decăderea multor societăți de-a lungul istoriei.

Căsătoria a fost devalorizată, mai întâi, prin promovarea promiscuității sexuale în rândul tinerilor și adolescenților, prin disocierea actului sexual de cerința și porunca divină de procreare în vederea perpetuării umanității, punându-se accentul exclusiv pe plăcerea senzuală. Aceasta s-a putut realiza foarte ușor prin intermediul literaturii, al mass-mediei și, în ultimul timp, tot mai mult prin intermediul sistemului public de învățământ, prin așa-numitele platforme de educație sexuală.

Deși problema este mult mai complexă, iar scopurile și agende ascunse nu sunt cunoscute cu certitudine, este

evident că s-a produs un fenomen de „sexualizare” extremă a tinerilor, de la vârste tot mai fragede, iar moralitatea în acest domeniu a scăzut în mod alarmant. Odată ce sexul a devenit activitatea primordială în rândul tinerilor, prin dependența de relații sexuale, de pornografie și bombardarea continuă cu imagini senzuale, nu este de mirare că și căsătoriile care s-au încheiat mai târziu între astfel de tineri, deveniți maturi, au fost fundamentate pe temelii instabile. În România, două din trei căsnicii s-au încheiat prin divorț - 67 % (în SUA procentul divorțurilor este de 50 %!).

Pasul următor în procesul de dezintegrare a familiilor este subminarea autorității părinților și încurajarea copiilor către rebeliune și independență dăunătoare. Programele TV, desenele animate, filmele și literatura pentru copii „programează” mintea și inima copiilor spre rebeliune de la vârste fragede.

Coroborat cu viața într-o societate care face imposibilă supraviețuirea dintr-un singur salariu, rolul femeii în familie fiind subminat de ideologia feministă, rezultatul firesc este înstrăinarea copiilor din sânul familiei și îndocrinarea lor de către Stat cu mentalități și valori (sau lipsa lor) spre care acesta tinde. Acum programele de educație sexuală

nu doar că îi învață pe copii despre sex și masturbare încă de la grădiniță, dar îi învață și despre perversiunile dintre homosexuali și despre necesitatea de a considera aceste lucruri perfect normale – deși Biblia stipulează cu claritate că ele reprezintă păcate urâte de Dumnezeu (1 Cor. 6.9) – mergându-se deja cu pași repezi către normalizarea pedofiliei.

Este necesar ca pe lângă rugăciunile pe care cu siguranță le înălțăm pentru copiii noștri, să fim responsabili față de modul în care își desfășoară activitatea la școală, ce învață acolo, prietenii în anturajul cărora își petrec timpul liber, timpul pe care îl alocă pentru a se implica în programele și slujbele din Biserică.

Trebuie să învățăm să ne implicăm și civic, prin susținerea petițiilor prin care se încearcă stoparea implementării mai mult sau mai puțin fățișe a modurilor de viață păcătoase: „Există un moment în

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

care răul care se ridică la putere, mai poate fi încă stăvilit și înlăturat. Dar dacă acest moment se duce, iar oamenii de bine nu fac nimic pentru a lupta împotriva răului, rezultatele vor fi devastatoare. Iar răul moral (sau imoral) care se ridică și tot crește acum în societatea vestică a început să-și înfingă colții cu tărie în tot ce-i sfânt și respectabil. În alte State, momentul în care binele ar fi trebuit să se revolte a trecut, și societatea este deja în metastază.

În România, momentul este ACUM.”*

*<http://blogultrezirespirituala.wordpress.com>

„Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om. Și omul a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi «femeie», pentru că a fost luată din om.” (Geneza 2.22-23)

© Magda Mureșan Photography